

[Landbrugsministeren]

ste år, der aftrappes, så vil erhvervet opnå nogle besparelser ret hurtigt, også på dets almindelige driftsbudgetter.

Hr. Grove var også positiv, men ville gerne have, at lovforslaget blev gjort lidt mere tydeligt. Det vil jeg da gerne se på, ligesom jeg vil se på de andre spørgsmål, der er rejst, under udvalgsarbejdet. Det er selvfølgelig også vores ønske, at lovene skal være så tydelige som muligt.

Hr. Grove rejste spørgsmålet, om der ville komme forslag om gartnerlån i denne samling. Jeg vil sige – det vil jeg også sige til hr. Niels Anker Kofoed, der kritiserede os for, at dette lovforslag kommer for sent – at vi jo har taget andre initiativer i denne samling, bl. a. et forslag, der allerede i december måned blev fremsat her i folketinget, men som endnu ikke er færdigbehandlet i landbrugs- og fiskeriudvalget, og som jeg gerne havde set færdigbehandlet. Vi har også taget et initiativ med hensyn til forlængelse af de eksisterende gartnerlån, og der kunne nævnes andre ting. Jeg må sige, at jeg ikke i øjeblikket har planer om at komme med yderligere initiativer, men at vi selvfølgelig løbende undersøger forholdene i erhvervene, og hvis der opstår behov og vi mener, det er berettiget, at regeringen tager et initiativ, ja, så vil vi komme med et. Jeg kan altså ikke sige, at der er noget undervejs, men jeg kan sige, at vi løbende følger udviklingen. Jeg kan altså heller ikke love, at der ikke kommer noget, hvad jeg forstod at hr. Alfred Hansen gerne ville have at jeg skulle love.

Hr. Bjørn Poulsen var også positiv, men var lidt skeptisk over for, om det kunne nå at hjælpe. Jeg har indtryk af, at gartnererhvervet stadig væk er interesseret i at investere. De trækker f. eks. stadig væk på deres K-lån, og de siger, at de kan bruge flere end de midler, der er afsat. Jeg er ikke slet så negativ i min tiltro til udviklingen, som hr. Bjørn Poulsen var.

Jeg vil gerne ligesom fru Janne Normann sige, at jeg finder, at gartnerne har været meget dygtige til at imødegå de udfordringer, de har mødt siden tilslutningen til EF, og at de har været dygtige til at finde sig i en omstilling og lave nye produkter. Det er noget, vi skal påskønne, og derfor skal vi fra det offentlige side være med til at hjælpe, sådan som vi f. eks. kan være det med dette lovforslag.

Fru Janne Normann spørger, om vi vil tage andre ting op, f.eks. champignongartnerier. Nu har jeg indtryk af, at det ikke er dem, der bruger mest energi, og derfor kan man måske nok snakke om, hvorvidt det er rigtigt at tage dem med ind. Også her vil jeg sige: lad os drøfte det under udvalgsarbejdet og se på, om der er nogle ting dér, men jeg har ligesom fru Janne Normann ikke på forhånd indtryk af, at det er det mest afgørende sted.

Jeg vil også gerne takke hr. Bollmann for hans positive holdning og sige, at jeg er parat til at drøfte de spørgsmål, hr. Bollmann rejste, i udvalget.

Jeg forstod på hr. Alfred Hansen, at han var imod lovforslaget, fordi dette er noget med statsmagtens gavmildhed over for erhvervslivet. Jeg tror ikke, at det bliver opfattet på denne måde i erhvervslivet. Jeg tror, at det danske samfund har brug for et godt erhvervsliv, og kan vi give en hånd med fra statens side, er det meget værdifuldt. Det kan måske skabe nogen beskæftigelse, og det kan være med til at spare noget energi. Det er energiimporten, der trykker landets økonomi aller mest, så hvis vi kan reducere vort forbrug af energi og fastholde en produktion, måske endda udvikle en produktion, så synes jeg bestemt, at det er meget værdifuldt.

Det er rigtigt, at vi siger, at det skal være gartnerier, der kan opretholdes, der skal have disse tilskud, og det er vel egentlig meget fornuftigt. Hvis staten skal give lån, så skal det være til virksomheder, der fortsætter. Jeg kan ikke se, at det kan være så odiøst.

Der er også tale om, at der skal være et vist økonomisk behov. Det har været drøftet, om man skulle have de samme indtægtsgrænser som i moderniseringsloven. Det må vel være rimeligt, at vi siger, at de, der godt kan klare sig uden denne håndsrekning fra staten, de må gøre det. Det er begrænset, hvad der er af offentlige midler. Vi har problemer med at styre de offentlige udgifter, og derfor kan vi altså ikke bare uden videre sige, at alle, der ønsker, kan få; vi må lave en fornuftig afvejning.

Jeg vil slutte med igen at sige mange tak for en meget positiv behandling. De spørgsmål, der har været rejst, vil jeg meget gerne drøfte i udvalget, og så håber jeg på, at vi ret hurtigt kan få gjort dette lovforslag færdigt.